

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė

za účasti: Lietuvos Respublikos Seimas

Výrok

- 1) Článek 148 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2893 ze dne 13. prosince 2017, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava v § 3 odst. 3 bodě 1 zákona Lietuvos Respublikos Ūkio subjektų, perkančių-parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiams, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymas Nr. XII 1907 (zákon Litevské republiky č. XII 1907, kterým se zakazují nekalé praktiky litevských hospodářských subjektů nakupujících a prodávajících syrové mléko a uvádějících mléčné výrobky na trh) ze dne 25. června 2015 ve znění zákona ze dne 22. prosince 2015, která za účelem boje proti nekalým obchodním praktikám zakazuje kupujícím syrového mléka platit různou nákupní cenu producentům, kteří musí být považováni za členy téže skupiny vzhledem k dennímu množství prodáváného syrového mléka, jeho totožnému složení i kvalitě a dodávanému za stejných podmínek, jelikož uvedená právní úprava může zajistit uskutečnění sledovaného cíle a nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro jeho dosažení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 148 odst. 4 nařízení č. 1308/2013 ve znění nařízení 2017/2393 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava v § 3 odst. 3 bodě 3 a § 5 zákona Litevské republiky č. XII 1907, kterým se zakazují nekalé praktiky litevských hospodářských subjektů nakupujících a prodávajících syrové mléko a uvádějících mléčné výrobky na trh ze dne 25. června 2015 ve znění zákona ze dne 22. prosince 2015, která za účelem boje proti nekalým obchodním praktikám zakazuje kupujícímu syrového mléka snížit bez odůvodnění cenu sjednanou s producentem a která podmiňuje každé snížení ceny o více než 3 % povolení příslušného vnitrostátního orgánu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București - Rumunsko) – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Věc C-68/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Směrnice 2003/96/ES – Článek 21 odst. 3 – Absence zdanitelného plnění – Spotřeba energetických produktů ve vlastních prostorách podniku, který vyrábí takové produkty – Článek 2 odst. 3 – Povinnost získat klasifikaci energetických produktů za účelem určení výše spotřební daně – Sazba daně vztahující se na uvedené produkty – Zásada proporcionality“)

(2020/C 10/06)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Petrotel-Lukoil SA

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Výrok

- 1) Článek 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům nebo praxi, které stanoví zdanění energetických produktů spotřebovávaných v tepelné elektrárně podniku, kde byly tyto energetické produkty vyrobeny, za předpokladu, že tato spotřeba je určena k výrobě energetických produktů tím, že vytvářejí tepelnou energii nutnou pro technologický proces výroby uvedených produktů. Tímto výkladem není v zásadě dotčeno použití čl. 14 odst. 1 písm. a) této směrnice na část energetických produktů spotřebovávaných za účelem výroby elektřiny.
- 2) Článek 2 odst. 3 směrnice 2003/96, jakož i zásada proporcionality musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům nebo praxi, které v případě nepodání žádosti u příslušných daňových orgánů o klasifikaci pro účely spotřební daně energetických produktů, jejichž úroveň zdanění nebyla touto směrnicí stanovena, stanoví uplatnění sazby spotřební daně stanovené pro plynový olej a zachování této sazby, i když bylo vydáno pozdější rozhodnutí, kterým byla uznána rovnocennost těchto produktů s topným olejem.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo - Španělsko) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-80/18), Endesa Generación SA (C-82/18) v. Administración General del Estado, Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-80/18 a C-82/18) a Endesa Generación SA (C-81/18), Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-83/18) v. Administración General del Estado (C-81/18 a C-83/18)

(Spojené věci C-80/18 až C-83/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zásada „znečišťovatel platí“ – Společná pravidla pro vnitřní trh s elektřinou – Směrnice 2009/72/ES – Článek 3 odst. 1 a 2 – Zásada zákazu diskriminace – Financování tarifního deficitu – Daně, jímž podléhají pouze podniky, které k výrobě elektřiny využívají jadernou energii“)

(2020/C 10/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-80/18), Endesa Generación SA (C-82/18), Endesa Generación SA (C-81/18), Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-83/18)

Žalované: Administración General del Estado, Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-80/18 a C-82/18), Administración General del Estado (C-81/18 a C-83/18)